

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

vt Deus in anima inueniatur. 18

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

extraneo desiderio efficitur, q̄ corde q̄eta, q̄ mū-
da a vitijs, q̄ libera ab om̄ibus p̄cenis, q̄ aliena
ab om̄i timore, ornata omni virtute, illuminata
in intellectu, subleuata in spiritu, cum Deo vni-
ta, & æternaliter beatificata.

Qualiter huiusmodi homo Deum in ani-
mæ suæ domo inuenit. Cap. XVIII.

Quis ergo talis esse potuit, secure cū a-
nima amate dicere potest: Paululū cū per-
trāsissē eos, oēs videlicet occupationes
externas atq̄ sollicitudines, meque in domū ai-
mæ cōuertissē, inueni quē diligit aīa mea. Te-
nui eū, nec dimittā, donec introducā illū in cubi-
culū spiritus mei, regnū animæ meæ, & in domū
cordis mei: nec dimittā eū, nisi h̄ndixerit anima
mea. Tenebo eū & amplexabor brachijs spiri-
tus animæ & cordis. Etenim quādo eum in spiri-
tu amplexat̄ & hilari vultu contemplant̄, tunc eū
memoria ac voluntate circūplectitur. Et quādo
eū in anima, eiusq̄ admonitiōes, illustratiōes, in-
structionesq̄ amplectitur, tūc nimis cōcupisci-
bili atque irascibili viribus eum cōplexat̄. Quā-
do vero eū eiusq̄ in omnibus operibus suis di-
uinā intentionē in corde circūplectitur, tunc eū
in prosperis simul & aduersis amplexatur, tota-
que sollicitudine eū obseruans, eius honorem in
omnibus q̄ vel facit vel dimittit, in comedendo
& bibēdo, in dormiendo & vigilādo pure quæ-
rit, cunctaque ob eius amorem facit. Tunc & i-
pse eius curam diligentissimam habēs, animam
huiusmodi vicissim in suum cubiculum & in ef-
fentialem vnitatem suā introducit, vbi sua qui-
ete perfruētē, brachijs spiritus, animæ, & cor-
dis sui eam amplexatur. Et hic dilectus a dilecto
circum-

LIBER II.

circumplectitur, honoratur, custoditur. O quam forte vinculum & inexplicabilis nodus est iste. Sed ad hæc facile perringere valebimus, si in eius seruitio studiosi esse velimus, si enim pro altioribus donis non laboramus, ipsis minimis indigni sumus. O si attenderemus, quæ & quanta exigendi quandoq; sumus.

Qualiter anima gratiæ Dei satis esse debeat.
at. Cap. XIX.

Porro, vt gratiæ Dei satis esse possimus, Deo omnibus viribus adhærere, & tota nos ei diligentia applicare, atq; per Christum introire debemus: vt videlicet per eius mundum atque vulneratum corpus in nostro corpore mundemur, eiusque sanctissimum corpus induendo, illud ipsum in omni puritate sequamur. Et per eius sanctissimam animam nostra anima cum omnibus viribus suis ad ipsum erigatur ac reformetur. Per eius quoque spiritum noster spiritus libertati restituatur, atque in profundissimum animæ fundum (in quo increata lux diuinitatis inhabitat) introducatur. Et hic coram abyssu illa diuina sese homo prosternere, seque captum reddere debet in simplicitate spiritus & cordis, & cum subiectis viribus, idque sine omni intellectu, formis ac similitudinibus. Quando nanque per Christi imaginem in animæ abyssum ingressi sumus, omnes illic imagines cedere oportet, sola simplici vniformitate remanente, quia & ipse Deus ibi simplex est. Corâ hac igitur abyssu prosternere sese homo, & in suū nihilū se profundare debet. Et tūc gratia sese demittēs, ipsum in se trahit, & omni eum propri-